

Krav om, at de Møllestene, der formaler Kornet, er af en saadan Beskaffenhed, at Mel og Gryn ikke er fyldt med Stumper af Stenene. Det hænder undertiden, og i hvert Tilfælde fra et tandhygiejnisk Synspunkt er det ikke heldigt, at der findes større eller mindre Bestanddele af Møllestenene i Brødet; jeg ved ikke, om det gør nogen Fortræd i den videre Passage.

Det ærede Medlem, der talte paa det konservative Folkepartis Vegne (Bunch), kritiserede Bestemmelsen om Farvning af Pølser. Jeg tør ikke sige, om han har Ret. Betænkningens Argumentation er den, at man i det stærkt pølsepisende Tyskland har kunnet undvære disse Farvestoffer og Konserveringsstoffer, og da Tyskland dog har et varmere Klima, end vi har, maa vi ogsaa kunne gøre det. Jeg er ikke sikker paa, at det er rigtigt, og navnlig er der ikke megen Grund til at ændre det nuværende Forhold, hvis det kan paavises, at den bestaaende Regel ikke gør Fortræd; saa er der i og for sig ingen Grund til at gribe ind. Men jeg er villig til at drøfte dette Spørgsmaal med det ærede Medlem i det Udvalg, der antagelig bliver nedsat. Iøvrigt tror jeg i Almindelighed, at Kommissionen har Ret i, at man skal bort fra den kunstige Farvning af Næringsmidlerne i saa mange Tilfælde, som det er muligt uden at gøre Fortræd. Naar man nu f. Eks. forbyder Anvendelse af Farvestoffer paa Bagværk, der lader Bagværket fremtræde, som om der var brugt Æg deri, saa tror jeg, det er rigtigt. Der er ingen Grund til at opretholde det Forhold, at Kager, som man køber paa Restaurationerne — i hvert Fald købte i den Tid, da man ikke skulde betale 10 pCt. Skat deraf — kunde have et stærkt gulligt Skær, saa at man troede, man havde med en Kage at gøre, der vilde smage stærkt af Æg og indeholde meget Næringsstof; i Regelen, maa jeg sige, bliver man skuffet, naar man sætter Tandene i Kagen, men det er dog neppe rigtigt at tillade en saadan Forfalskning, som det jo faktisk er.

Jeg synes, man i Betænkningen gaar noget for vidt, naar der f. Eks. fastsættes bestemte Regler for Forholdet mellem de forskellige Stoffer, der indgaar i Chokolade — angives bestemte Procenttal. Det kan neppe være Lovgivningens Opgave at vaage herover. Naar Lovgivningsmagten slaar fast, at Chokolade kun maa bestaa af Kakaomasse, Kakaosmør, Sukker og enkelte andre Stoffer i ringe Mængde, saa maa det være Fabrikanternes egen Sag at blande disse Stoffer i Chokoladen i det Forhold, som de finder praktisk for Varens Frem-

stilling og for dens Salg. Det kan ikke være en Opgave for Lovgivningen at sørge for, at der er en vis Mængde Kakaopulver i Chokoladen, at der kun maa være 70 pCt. Sukker og altsaa skal være ca. 29 pCt. Kakaostoffer. Det synes jeg ligger udenfor Lovgivningens Omraade. Hvorfor maa Folk ikke spise Chokolade med 80 pCt. Sukker og 20 pCt. Kakao? Jeg ved ikke, hvorfor den højtærede Justitsminister ikke vil tillade dette. Der synes jeg, man er gaaet for vidt. Ellers har man i Betænkningen i det væsentlige haft praktiske og nyttige Formaal for Øje, men her sporer jeg en Tendens til et Formynderskab for de chokoladepisende, som ikke tiltaler mig.

I den gamle Lov af 1910 findes en § 5, som siger, at den, som i Afsætningsøjemed svigagtig eftergør eller forfalsker Levnedsmidler eller underkaster fordærvede Levnedsmidler en Behandling, der er beregnet paa at skjule den fordærvede Tilstand, straffes efter Straffeloven. Denne Paragraf skal blive bestaaende. Jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Justitsminister, om det er Meningen at indarbejde den i dette Lovforslag eller at udgive den som en særlig Lov. Det synes dog at være en lidt mærkelig Fremgangsmaade rent teknisk set, at man ophæver en Lov, men siger, at dens § 5 vedbliver at bestaa. Vilde det ikke være mere praktisk, mere i Overensstemmelse med almindelig Orden, om den blev sat ind her eller blev udgivet som en Lov for sig, eller er det maaske Meningen at indarbejde den et andet Sted?

I Virkeligheden siger denne Paragraf i en Hovedsum næsten alt, hvad hele Betænkningen siger, og man kunde fristes til at hævde, at naar Justitsministeren har den og saa en Lov paa to Linier, der bemyndiger Ministeren til at føre Tilsyn med Levnedsmidler, var det tilstrækkeligt; det er forøvrigt ikke stort andet, der sker, idet Betænkningen kun drejer sig om Anordningerne. I Almindelighed tror jeg, det er rigtigt at have skrappe og reelle Lovbestemmelser paa dette Omraade. Det er betryggende for Publikum, og det vil sikkert kunne blive af ikke ringe økonomisk Betydning for vort Land. Der foregaar her en Udvikling at Levnedsmiddelindustrien Aar for Aar, og i Danmark maa vi i ganske særlig Grad have naturlige Betingelser for at udvikle en stor og vidtforgrenet Levnedsmiddelindustri med Fremstilling af fine Kvalitetsvarer, der saa igennem en saadan Lovgivning er stærkt beskyttet mod Forfalskning og Urenhed og derved faar den allerbedste anbefaling, som de kan faa paa